

ת"פ 11238/08/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד פדילה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

12 ינואר 2016

ת"פ 11238-08-14 מדינת ישראל נ' פדילה

לפני כב' השופטת רות לורך, סגנית נשיא
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם מוחמד פדילה

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יעל זליג ב"כ הנאשם עו"ד גיא אבנון

הנאשם התייצב

מזדן

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בביצוע עבירות של הריגה, לפי סעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); פציעה, לפי סעיף 334 לחוק; וכן נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח.

2. הודאת הנאשם ניתנה במסגרת הסדר טיעון לפיו תוקן כתב-האישום המקורי לקולא. במסגרת ההסדר הוסכם כי המאשימה תעתור לגזור על הנאשם 6 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילה מלקבל רישיון למשך תקופה מינימאלית של 10 שנים, קנס, ופיצוי למשפחת המנוח ולנפגע, ואילו ההגנה תהא חופשית בטיעוניה לעונש.

עובדות כתב-האישום המתוקן

3. על פי העובדות בהן הודה הנאשם, הוא אינו מורשה לנהיגה ומעולם לא עבר את המבחנים הדרושים לקבלת רישיון נהיגה.

4. ביום 13.12.12 בשעת בוקר נהג הנאשם ברכב בעיר טירה כשלצידו ישב מנסור פאדי (להלן: "פאדי") ובמושב האחורי ישב פדילה ג'סרי (להלן: "המנוח").

הנאשם נסע בכביש אספלט רטוב ובו שני מסלולים, כאשר שדה הראיה בכיוון נסיעתו היה פתוח למרחק של כ- 150 מ' לפחות.

5. הנאשם נהג ברכב כשבדמו 1.5 ננוגרם THC שהינו החומר הפעיל בסם מסוג חשיש וכן נתגלה בדמו 12 ננוגרם/מיליליטר חומצת חשיש. כמו כן, נהג ברכב כששלושה מהצמיגים שחוקים לחלוטין, מצב שלא מאפשר נסיעה בטוחה.

6. בשלב מסוים איבד הנאשם את השליטה על הרכב, עלה על המדרכה והתנגש עם חזית שמאל של הרכב וכן עם חלקו האחורי של הרכב בקיר בטון הממוקם על המדרכה מימין לכיוון נסיעת הנאשם.

7. כתוצאה מהתאונה נפצע המנוח באורח קשה ונפטר בבית החולים זמן קצר לאחר הגעתו לשם. לפאדי נגרם שבר ביד שמאל, ולנאשם נגרם דימום בחלק האחורי בראשו.

תסקיר שירות המבחן

8. בהיות הנאשם יליד 1993, הוגש בעניינו תסקיר מטעם שירות המבחן שהינו תסקיר חובה.

מהתסקיר עולה כי הנאשם כיום כבן 22, רווק, תושב טירה. מאז אירוע התאונה אינו עובד, הוא סובל מכאבי גב וכאבי ראש ומתקשה לנהל קשרים חברתיים ולהתמודד במפגש עם אנשים.

הנאשם סיים 8 שנות לימוד והפסיק את לימודיו על רקע בעיות התנהגות, אובחן כסובל מבעיות קשב וריכוז ולא קיבל טיפול מתאים. מאז ועד לתאונה עבד במסעדה מקומית.

הוריו של הנאשם התגרשו בהיותו צעיר כבן 8. לאורך השנים ניהל קשר מתוח עם אביו, אך מאז התאונה חל שיפור משמעותי ביחסיהם ואביו תומך בו כלכלית ורגשית ומלווה אותו בהליך המשפטי.

לנאשם רישום פלילי משנת 2011 בגין עבירת איומים והיזק לרכוש, בגינה נידון בבית-המשפט לנוער לצו מבחן והתחייבות להימנע מביצוע עבירה, מבלי שהורשע.

9. הנאשם מסר כי נהג להשתמש בסמים מסוג גראס במסגרות חברתיות. עוד סיפר כי על אף ניסיונותיו, לא הצליח להשלים את לימודי הנהיגה.

ביחס לאירוע התאונה מסר הנאשם כי אינו זוכר באופן מלא את הנסיבות ואת אופן השתלשלות התאונה. במהלך השנים שחלפו ניסה ליצור קשר עם משפחת המנוח, ולאחר תקופת התנגדות מצדם, ביקר אבי המנוח בביתו ושוחח עמו ועם

הוריו. הגם שהפגישה היתה באווירה מפויסת, חווה הנאשם מצוקה עמוקה. הנאשם תיאר קשיים רגשיים ונפשיים עמוקים עקב היכרותו עם המנוח שהיה שכן שלו, מחשבות חוזרות עליו, הופעתו בחלומותיו וקושי לעמוד מול התוצאות של התאונה.

10. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מחובר באופן עמוק ואובססיבי לנזק שגרם, מבטא חרטה כנה ומבקש להיענש על מנת לחוות תחושת כפרה. הנאשם תיאר היערכותו לריצוי עונש מאסר בפועל, מסר כי אינו יכול לשאת עוד את המתח בו הוא נתון ומבקש להיענש בהקדם, כשהוא תופס את ריצוי העונש כמרכיב שיביא הקלה גם לסבלו שלו.

11. שירות המבחן סבור כי נוכח מצבו הרגשי, מצוי הנאשם בסיכון לפגיעה עתידית מתמשכת בתפקודו והוא זקוק לצד הענישה לתהליך טיפולי אינטנסיבי.

שירות המבחן ממליץ כי במסגרת ההחלטה על משך המאסר יתחשב בית-המשפט בגילו הצעיר, בעובדה שמדובר במאסר ראשון ובלקחת האחריות המלאה והחרטה שמבטא.

כמו כן הומלץ להסב תשומת לב גורמי שב"ס לחשיבות שילובו בליווי אסיר תומך ובהמשך בעיבוד הטראומה עמה הוא מתקשה להתמודד.

טענות הצדדים

12. **ב"כ המאשימה** ציינה כי נוכח חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, יש ליתן לנסיבותיו האישיות משקל מצומצם ביותר בקביעת העונש. הנאשם פגע בקדושת החיים של חברו, צעיר יליד 1997, וכן פגע בשלמות גופו של חבר נוסף. מידת הפגיעה בערכים אלה הינה ברף הגבוה ביותר. צוין כי הנאשם מעולם לא אחז ברישיון נהיגה, ומשנהג ברכב בנסיבות המתוארות בכתב-האישום, בחר במודע לסכן את חבריו ואת הסביבה.

13. ב"כ המאשימה עותרת לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 5 ל- 10 שנות מאסר בפועל. נוכח כלל השיקולים לרבות השיקולים לקולא, סבורה המאשימה כי עניינו מצוי קצת מעל הרף התחתון של מתחם הענישה, ועל כן עותרת לגזור על הנאשם 6 שנים מאסר בפועל, לפי מסגרת ההסדר.

המאשימה תמכה טיעוניה בשני פסקי דין בהם נגזרו על נאשמים שביצעו עבירות דומות, עונשי מאסר בפועל לתקופה של 5 ו-8.5 שנים.

14. **ב"כ הנאשם** הדגיש כי מדובר בנאשם צעיר, שהיה כבן 19.5 בעת התרחשות התאונה. כתוצאה מפגיעת הראש שנגרמה לו במהלך התאונה, הוא אינו זוכר עד היום חלקים נרחבים מהאירוע. לאחר תהליך ארוך, הפנים הנאשם כי הגם שאיננו זוכר את פרטי התאונה, הוא אחראי להתרחשותה. הנאשם מכה על חטא, ומביע חרטה כנה על כך שמעשיו הובילו למותו של שכנו.

15. ב"כ הנאשם סבור כי מתחם העונש ההולם בענייננו נע בין 2 ל- 6 שנות מאסר בפועל. נוכח העובדה כי מדובר בבגיר צעיר, ובשים לב להשפעת התאונה על מצבו הרגשי והפיזי, לחרטה הכנה שהביע, ולעובדה כי זהו מאסרו הראשון, עותרת ההגנה לגזור עליו עונש המצוי ברף התחתון של המתחם.
16. ההגנה תמכה את טיעוניה בפסקי-דין בהם נגזרו על נאשמים 45 ו-48 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות הריגה במהלך נהיגה. צוין כי בפסק-הדין אליו הפנתה המאשימה, ובו נגזרו על נאשם 8.5 שנות מאסר בפועל, דובר על מי ששתה לשוכרה לפני האירוע ונמצאה בדמו כמות גדולה מאוד של אלכוהול, ועל כן הוא הורשע בנהיגה תחת השפעת חומרים משכרים, וזאת בשונה מענייננו. אמנם נמצא בדמו של הנאשם חומר הפעיל בסם, אך הנאשם לא הורשע בעבירה של נהיגה תחת השפעת סם.
17. באשר לרכיבים האחרים, עותר ב"כ הנאשם להשית על הנאשם רכיב כספי נמוך של פיצוי בלבד, ללא הטלת קנס. נטען כי הנאשם לא עובד מאז האירוע וכל רכיב כספי שיוטל עליו ייפול על כתפי אביו שהינו נכה. אשר למשך פסילת הרישיון, עותר ב"כ הנאשם לקצוב את התקופה כך שתתאפשר לנאשם בעוד מספר שנים לרכוש רישיון נהיגה ולחזור לתפקד בחברה.
18. **הנאשם** לא ביקש להוסיף דברים לטיעוני סגורו, אך אביו ביקש להתחשב במצבו וסיפר כי בנו הולך לקברו של המנוח מדי יום.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

19. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם את העבירות שביצע הנאשם, התחשבתי בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנוהגת.
20. הערכים המוגנים בעבירות בהן הורשע הנאשם הינם קדושת החיים, שלמות הגוף, והגנה על שלומם של המשתמשים בדרך.
21. הנאשם, צעיר שמעולם לא הורשה לנהוג, נהג ברכב ובו שני נוסעים נוספים, כאשר צמיגי הרכב שחוקים לחלוטין, באופן שאינו מאפשר נהיגה בטוחה. כמו כן, נהג הנאשם כאשר בדמו מצוי החומר הפעיל בסם מסוג

חשיש. כל אלה מצביעים על כך שהנאשם נטל על עצמו סיכון מודע לכך שנהיגתו עלולה להסתיים באסון.

22. למרבה הצער, סיכון זה התממש, והוביל לתאונה קשה. הנאשם איבד שליטה על רכבו, והתנגש בקיר בטון. פזיזותו הביאה למותו של המנוח, נער צעיר, כבן 15 בלבד במותו. כתוצאה מהתאונה נשברה ידו של הנוסע הנוסף, ולנאשם נגרמה פציעה בראשו.

הסיכון והתממשותו מלמדים כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים בענייננו הינה גבוהה.

23. במסגרת הנסיבות הקשורות ביצוע העבירות בענייננו, שקלתי את העובדה שהנאשם מעולם לא הורשה לנהוג ולא עבר את המבחנים המקצועיים הנדרשים לצורך כך. תעוזתו של הנאשם לנהוג מבלי שהוסמך לכך ברחובות העיר טירה, כשברכב נוסעים נוספים, מהווה נסיבה לחומרא.

24. הנאשם נהג כשבדמו מצוי החומר הפעיל בסם מסוג חשיש. המאשימה רואה בעובדה זו נסיבה משמעותית לחומרה, ואילו הסנגור סבור כי אין להשוות מצב זה למקרים בהם נמצאו בדמם של נאשמים שגרמו לתאונות כמויות גדולות של חומרים משכרים. לטענתו, העובדה שהנאשם כלל לא הועמד לדין בגין עבירה של נהיגה בשכרות, תחת השפעת הסם, מצדיקה הבחנה בין ענייננו לבין מקרים אחרים של תאונות דרכים קטלניות שנגרמו בשל השכרות.

יש ממש בטענה זו. המאשימה לא פרטה בטיעוניה מדוע לא הואשם הנאשם בנהיגה בשכרות, וכן נמנעה מלפרט אודות השפעתה של כמות הסם שנמצאה בדמו של הנאשם על נהיגתו. אין הדבר דומה לנאשם שנמצאו בדמו כמויות גדולות מאוד של חומרים משכרים, ואשר הורשע בשל כך בנהיגה בשכרות (כמקרה הנדון בע"פ 1894/14 **צ'קול נ' מדינת ישראל** (13.1.2015)), אליו הפנתה המאשימה, ובו נגזר עונש חמור של 8.5 שנות מאסר בפועל). יחד עם זאת, ברי כי עצם השימוש בסם מסוג חשיש ונהיגה כשבדם מצוי החומר הפעיל של הסם, מהווה נסיבה מחמירה, שיש ליתן לה משקל בקביעת מתחם העונש ההולם.

25. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת כי בשנים האחרונות קיימת מדיניות של החמרה במקרים של תאונות דרכים שהביאו לקטילת חיי אדם, זאת אף במקרים בהם נסיבותיו האישיות של הנאשם אינן קלות.

בע"פ 5167/05 **מג'דוב נ' מדינת ישראל** (10.10.2005) קבעה השופטת פרוקצ'יה:

"תופעת הפגיעות בנפש ובגוף עקב תאונות דרכים המשתוללות בכבישי הארץ מחייבת את מערכת המשפט לגייס את כוחותיה למלחמה יעילה, בכלים הקיימים, כדי לסייע במיגור מכת התאונות וקטילת חיי אדם תמימים עקב התנהגות עבריינית על הכביש. בין האמצעים הנתונים בידי מערכת המשפט, מצוי כלי הענישה. ראוי להשתמש בו באופן ששיג את תכליתו, ויביא, בין שאר האמצעים הננקטים, להחדרת המודעות לכללי המותר והאסור בנהיגה בכביש, ולסכנות האורבות מהפרתם. בתוך כך, אין להתעלם מנסיבותיו האישיות של עבריין תעבורה, אולם ברי, כי ככל שתוצאות עבריינותו חמורות יותר, כך

הנכונות להתחשב בשיקולים אינדיבידואליים בענישה תלך ותיפחת"

כן ראו דברי השופט עמית בע"פ 8191/08 גבארה נ' מדינת ישראל (24.5.2010):

"לא נקמנות ולא הרצון לרצות איש הם העומדים לנגד עיניו שלבית המשפט בבואו לגזור דינו של עבריין, כי אם השאיפה להגשים את התכליות הניצבות בבסיסו של הדין הפלילי, בכללן תכליות ההרתעה והגמול. עלבית המשפט להרים את תרומתו ולשאת במלאכת המאבק הנחוש בתאונות הדרכים, וזאת באמצעות מתן ביטוי לערך קדושת החיים על ידי הטלת ענישה מחמירה... בשל האמור לעיל, עלה בשנים האחרונות רף הענישה בעבירות מסוג זה."

26. לצורך בחינת מתחם העונש ההולם את האירוע, נעזרתי בפסקי-הדין הבאים, אשר אל חלקם הפנו ב"כ הצדדים, תוך הבחנה והתחשבות בנסיבות הדומות והשונות לענייננו:

א. ע"פ 7066/13 אלמליח נ' מדינת ישראל (22.12.2015)- הנאשם נהג ברכב לפנות בוקר כשהוא שיכור, לאחר לילה של בילוי ושתייה, והסיע ברכב בו חמישה מקומות שישה אנשים, מרביתם אינם חגורים. הנאשם איבד שליטה על הרכב, וגרם לתאונה קטלנית, בה מצא אחד הנוסעים את מותו, והיתר נפצעו באורח קשה. הנאשם, צעיר ללא עבר פלילי שלו בעיות רפואיות, הורשע לאחר ניהול הוכחות, ונגזרו עליו 6 שנות מאסר בפועל. ערעורו על חומרת העונש נדחה.

ב. ע"פ 570/07 בן הרוש נ' מדינת ישראל (7.5.2007)- הנאשם חצה קו הפרדה רצוף בניסיון לעקוף את הרכב שנסע לפניו, והתנגש ברכב שנסע בנתיב הנגדי. כתוצאה מהתאונה נהרגו אם ובתה, ויתר נוסעי הרכב נפצעו, חלקם באורח קשה מאוד. כתוצאה מהתאונה סבל הנאשם מהפרעה פוסט טראומטית, ביצע ניסיונות אובדניים, ונזקק לטיפול תרופתי. בית-המשפט העליון קיבל את ערעורו על חומרת העונש, והפחית את עונשו מ-54 ל-45 חודשי מאסר בפועל.

ג. ע"פ 9628/09 שרעבי נ' מדינת ישראל (1.3.2012)- הנאשמת נהגה מבלי שהורשתה לנהיגה, ברכב ללא רישיון רכב או פוליסת ביטוח, כשהיא נוסעת במהירות שאינה תואמת את תנאי הדרך. היא התנגשה בעמוד, וכתוצאה מכך נהרג אחד מנוסעי הרכב, ואילו הנאשמת ונוסעת נוספת נפצעו באורח קל. לאחר התאונה עזבה הנאשמת את המקום, ועל כן הורשעה גם בעבירה של הפקרה לאחר פגיעה. על הנאשמת, צעירה ללא עבר פלילי, נגזרו 4 שנות מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערעורה על חומרת העונש נדחה.

ד. ע"פ 3503/12 אירמייב נ' מדינת ישראל (21.3.2012)- הנאשמת

נהגה על אף שמעולם לא הורשתה לנהוג, ובמהלך אחת מעצירותיה שתתה משקאות משכרים. היא הבחינה בניידת משטרה, וסטתה מהכביש במטרה לחמוק מהשוטרים. לאחר מכן איבדה שליטה ורכבה נפל לתהום. כתוצאה מהתאונה נהרגה הנוסעת שהייתה עימה ברכב, והנאשמת נפצעה באורח קל. בית-המשפט המחוזי גזר על הנאשמת 7 שנות מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערעורה על חומרת העונש התקבל, ובית-המשפט העליון הפחית את עונשה ל-5 שנות מאסר בפועל, בשל גילה הצעיר והתסקיר החיובי בעניינה, אשר הצביע על סיכויי שיקום.

ה. ת"פ (מחוזי מרכז) 50235-01-14 מדינת ישראל נ' אדגן (14.10.2015)- הנאשם, צעיר בעל וותק לא רב בנהיגה, נהג כשבדמו ריכוז אלכוהול ברמה כפולה מהרמה המותרת, לאחר שלא ישן שעות ארוכות והיה עייף. הוא נרדם על ההגה, סטה מהכביש בו נסע, ורכבו התהפך מספר פעמים עד שנעצר. כתוצאה מהתאונה נהרגה אחת מנוסעות הרכב, ונוסעת נוספת נפצעה פציעות חמורות ונזקקה להליך שיקומי ממושך. בית-המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 4 ל-10 שנות מאסר בפועל. על הנאשם, צעיר ללא עבר פלילי שהשלים שירות קרבי מלא, נגזרו 5 שנות מאסר בפועל.

27. לאחר שקילת השיקולים השונים המפורטים לעיל, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם את המעשים נע בין 4 ל-9 שנות מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם

28. בגזירת עונשו של הנאשם התחשבתי לקולא בהיות הנאשם בגיר-צעיר כבן 22, אשר במועד ביצוע העבירות היה כבן 19 שנים בלבד.

הנאשם אובחן בצעירותו כסובל מבעיות התנהגות ומהפרעות קשב וריכוז, סיים 8 שנות לימוד בלבד, החל לעבוד והצליח לבסס יציבות תעסוקתית. בשנת 2011 נדון לצו מבחן, ללא הרשעה, בגין עבירות איומים והיזק לרכוש. פרט לכך, אין לנאשם כל עבר פלילי או תעבורתי. הנאשם מעולם לא ריצה עונש מאסר, וברי כי שליחתו למאסר ממושך לראשונה בחייו צפויה להיות עבורו חוויה קשה.

29. הנאשם הודה בביצוע המעשים והביע חרטה כנה על מעשיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מחובר באופן עמוק לנזק שגרם, וחווה מצוקה וקושי רגשי להתמודד עם תוצאות התאונה. הנאשם מבקש להיענש, כשהוא תופס את ריצוי עונש המאסר כמרכיב שיביא הקלה גם לסבלו שלו.

האחריות המלאה שלוקח הנאשם על מעשיו, והחרטה הכנה שחש בגינם, מהווים אף הם שיקול להקלה בעונשו.

30. בשים לב לשיקולים לקולא שפורטו לעיל, אני סבורה כי יש למקם את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של

מתחם הענישה, ולגזור עליו תקופת מאסר שתאפשר לו להשתקם ולנהל חיים נורמטיביים לאחר שחרורו.

31. אשר לרכיב הכספי, נוכח מצבו הכלכלי של הנאשם ובני משפחתו, ובשל רכיב הפיצוי לנפגעי העבירה, לא ראיתי לגזור על הנאשם קנס כספי כבקשת המאשימה. יחד עם זאת, ראיתי לקבל את עתירת המאשימה ביחס לאורכה של תקופת הפסילה, וזאת נוכח הצורך בהלימה לחומרת המעשים ולתוצאות הקשות של האירוע.

32. בהתחשב בשיקולים המפורטים לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 54 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום...

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה מסוג פשע מהעבירות בהן הורשע.

ג. 3 חודשים מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה או בזמן פסילה.

ד. פיצוי כספי למשפחת המנוח בסך של 10,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.3.2016.

ה. פסילה בפועל מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 10 שנים מיום שחרורו מהמאסר.

ו. אני מפנה את תשומת לב שב"ס להמלצת שירות המבחן לפיה קיימת חשיבות בשילובו של הנאשם בהליך טיפולי בליווי אסיר תומך, לצורך עיבוד הטראומה עימה הוא מתמודד.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום ב' שבט תשע"ו, 12/01/2016 במעמד הנוכחים.

רות לורך , שופטת, סגנית נשיא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מעכבת את ביצוע עונש המאסר בפועל עד ליום 7.2.16.
במועד זה עד השעה 10:00 יתייצב הנאשם בכלא ניצן אלא אם כן יבוצע מיון מוקדם.
תנאים להבטחת עיכוב הביצוע והתייצבותו למאסר:

1. צו עיכוב יציאה מן הארץ.
2. התחייבות עצמית וערבות צד ג' שתיחתם על ידי האב בסך 20,000 ₪.
3. הפקדה במזומן בסך 5,000 ₪ וזאת עד ליום 17.1.16.

ניתנה והודעה היום ב' שבט תשע"ו, 12/01/2016 במעמד הנוכחים.

רות לורך , שופטת, סגנית נשיא